

PTD. BY. A.M. యచ్ఛినమంత్ర

Cell: 949040 6348

SON OF AUTHOR

With Respects and Regards

నేను ఈ శతక ప్రపటలను శ్రీరామ వి
నేవా సమాజము (రిజిష్టర్డు), నానుబాలు
శ్రీకాముళం (పోష్టు & జిల్లా) వారికి బహుమాత
చిలిని. కావున సమాజ నిర్వహణాధికారి
నిరయించిన వెలను చెల్లించి వారినుండి
మహాజనులు ప్రపటలను పొందవచ్చును.

- గంథక

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ కూర్మదేవ శతకము *

శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారి
అర్థిక సచాయముతో ముద్దితమైనది.

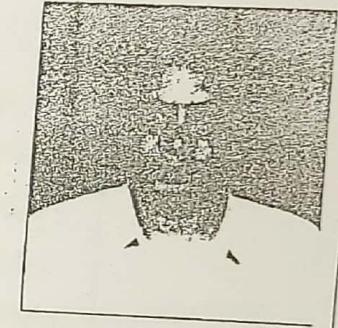
గంథకర్త:

అమలాపురపు భాస్కరరావు Ex-MANAGER
నానుడాలవీధి, శ్రీకాముళం (పోష్టు & జిల్లా) MANAGER
(అంతర్వ్య)

* * *

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

* మార్గదేవ శతకము *

శ్రీ తిరుమల తిరువతి దేవస్థానమువారి
ఆర్థిక నచోయముతో ముద్దితమైనది.

(గంధ కరః:

అమలాపురపు భాస్కరరచావు
నానుసాలవేది, శ్రీకృష్ణము (పోట్ & జీల్లా)
(ఆంధ్ర) EX MANAGER

**

ANDHRA
PRADESH

ప్రథమ ముద్రణము : 17-1-86

1000 ప్రతిలు

వెల : అమృతార్థము

శ్రీ:

శ్రీ కూర్కుదేవ ప్రభు శతకము

- ఏలిక -

ఈ శ్రీ కూర్కుదేవ ప్రభు శతకమును మత్తేభి
చూర్చాల వృత్తములలో మదం తే వాసి చిరంజీవి ఆమలాపురాతు
ధాస్కురరాష్ట మృదు మధుర పద సముదయ వ్యధితమగు
మనోజ్ కైలలో విరచించెను. ఐది ప్రాచీన కవితా
సంప్రిదాయమును విడువక నవీన వరాగ్రమున వెలసియున్న
శతకరాజములలో బ్రిథానమైనదని చెప్పవచ్చును.

కావ్యాంగసు సముచితములగు భూమణములవలె
విభాసిలు సద్గాలు కార శద్గాలంకార సముపేత భూసాపూరిత
పద్యములనేకములు వ్యాద్యములై యిందుగానవచ్చు
చున్నావి.

ఇందలి యాఱవ పద్యము :— శ్రీ శంకరస్వాములవారి
భజగోవింద మంజరికా వృత్తములలోని ‘శ్లో॥ బాలస్తావత్త
కీడసక్తః తరుణస్తావత్త తరుణసక్తః వృధస్తావచ్చింతాసక్తః
పరమే బ్రిహ్మణే శ్లోకి నసక్తః’ అను శ్లోకము సందుంబలె,
భాల్యంబది యాఱలచేతను, యావనము కుసుమ శర సమర
విషయాధిలాఘచేతను, వార్ధక్యము ధనాశాది గుణబంధనము
చేతను సాగించి, దారాత్మాదిక సమస్త బంధములచే
ముక్కార యుక్కుడై సంధార భ్రమణ మొందుచున్న
శ్లోడు నిన్నే సమయమున భజచి ముక్కినొండగలఁడని
ప్రుట చర్కని యువదేశవచనము కనుక స్వేశ్వరుడవైన
సమ్మ బ్రిసన్నుని జేసుగాని తరింపగోరుటకై చిన్ననాల
ండియు నీ చరణస్కృతరణము సవలంబిచివ ర్తించుటయే
ర్తవ్యమని నచించుట వ్యాద్యముగ నుస్సుని.

ముద్రికము :

శ్రీ గాయత్రీ ప్రేస్, శ్రీకాళ్ళం.

(2)

10వ పద్యము :— ఆశ్రియంచినవారిని రక్షించుట కొక గొప్పకాదు. నీవట్ల విరుద్ధముగా సంచరించువారిని గూడ రక్షించుట నీకుగీ లీదాయికమని సార్థక రూపమునఁ డెపిం వానరమితా! పరసారథీయను సంబంధములయందు ధని వ్రథానమగు భావమును వెలయించుట వృశంసనీయము.

18వ పద్యము :— “రెంటికీఁ జెడ్ రేవెడు” అను సామెతను రావణ కుంభకర్ణాదులు కయ్యించు వలనను నుగ్గివ విథిమణాచులు నయ్యించువలనను నీయిందుఁ దలంపు జేర్చి తరించిరి. నీవును వారలలు భేదములేని సమైక్య భావమున తైక్యఫిర్మిఁ జేకూర్చితిని. శత్రువులుఁలయందు భేదములేని పవిత్రస్వభావుండవైన నిన్నుగూర్చి నేనేవును తొందును. నెయ్యి మునగాని కయ్యిమునగాని నీయిందు భావమగ్నము చేయకుండుటవలన నే రెంటికీఁ జెడ్ రేవెడునని లోకి నిముడ్చుట వోఫముగా నున్నది.

18వ పద్యము :— నిన్నింతఁగాఁ బలవించి పిలుచు చున్నను భక్తుండనగు నాయిందుఁ గట్టాక్కించి మానువలుక కుండుటచే నిన్నే భక్తుండు మనస్సులో భక్తిప్రశములచే బంధించేనో యను వలుకుప మనోహరముగ నున్నది.

28వ పద్యము :— అంత్యప్రాస శ్వాలంకారము నిర్విశంకమగు తివి నొప్పారుచున్నది.

26వ పద్యము .— చామా వత్సార సందర్భమున తోతుఱ మాక సాహయ్యమున నీ కార్యమును సాధించు తొస్సువాఁడవు. నా హృదయమను తోతి నివుడు నీవక మునర్చిని జాని చవలత్యమామ మాన్మి నీ కార్యమును

(3)

జక్కుదిద్దనలవరింపునిచెప్పిన భావము “శివాలందలహరీతో మహామోహితవ్యాం...” అను శ్లోక భావము జ్ఞాపితిఁ తెచ్చుచున్నది.

37 :- పూర్వ భక్తులగు గజేంద్రీ వృష్టాదాదు అను భోవిపట్లుగ సన్నును రక్షింపుని స్వామిని సార్థకించుట యాచితముగ నున్నది.

43 :- ఓమ్ అను ఆకార, ఉకార, ముకాచాత్కుక ప్రణవమునుండి ఆశసము, గాలి, యగ్ది, నీరు, ప్రషమయను నీయైదు మహాభాతములను సృష్టిచేసి, వీని కాధారమైన యోంకార శబ్దస్వరూపమగు బ్రిహమ్మావే నీలు. సర్వాత్మతి మాలచారముండవు. నీవును వేద బుక్కుల భావార్థమును బాదిగించుట హృదయంగమై ముదమువంశేయుచున్నది.

44 :- “అహం బ్రిహమ్మస్తి” యను మహా వాక్య రహస్యార్థము వృపచింపబడినది.

45 :— భగవతుండవగు నీయిందైక్యమగుటుట పరమ సాధనములై వెలయి సత్క్యాగుఁ వృశిష్టితమ్ములగు సద్గుణమ్ముల ననుగ్రహింపుమని వేదులు వేడుకనింపుచున్నది.

46 :— మాట్లాడుతములగు (1) కైవ, (2) వైషప, (3) సార (4) గాణపత్రీ, (5) చాపాలిక, (6) తాక్కెయములకు మాలాధారమగు నిర్గుణండవై వెలఁగుచున్న పరిపూర్ణుడ వీవేయని విశదీకరింపబడినది.

48 :— నిద్గఁ వరప్రబ్రహ్మపయ్యి రజన్నత్యతమ్మా గుణ సంయుక్తిఁ గ్రీమముగా బ్రిహమ్మ. విష్ణు, మహేశ్వర

స్వరూపములను వ్యాపారాధిము ధరించునటి జగన్నాటక సూత్రిధారివి నీవేయని చెప్పఁబడిన గొప్ప మాట పెద్దల మెత్తులను దప్పక పొందుటకు దగియున్నది.

49 :- వేదాదులే నిను - వటింపలేక “నేతినేతి” యసి యూరాకున్ననని చెప్పినశ్రుదు మూర్ఖుడను. సజ్ఞామును నగు సేను నీ మైళ్వీర్య స్వరూపము నిదమిత్తమని వచించుటకు నెఱు సమర్పించునుగాఁగలనో యని జ్ఞానవాంధా భిరతుఁడై భగవంతు సర్చుంచు తెరువు నెఱుకపఱచుట సరసముగ నున్నది.

50 :- విరివిగ నచ్చ తెనుంగు నుడికారంపు అంపు పొంతులు గుర్తిమ్మరింప “మేటి వేలువుల మున్న” యగు తన వేలువునుగుంచి బమ్మ కొమరుఁడుగను, అచ్చి యల్లాలు గను. వలుకుల కథిం కొడలుగను నీముఁజేయాటట వలన నిన్ను మన్ను సేసి వెన్నాడు బత్తులకు వరుసగ మనికియు, నీమలను, జమలను జేకూఅనుగదా! కాని నీవలన నేమియు జరుగసేరదని వ్యాజస్తుతి ధ్వనించుచున్నది. ఇదిల్చాలంకార శోభితము.

58 :- రెండవ యువతారమగు కూర్కుడేతుఁడాల యస్తితుఁడై యర్చుదులండఁగలిగి వ్రాజింపఁబడుటకు జోతుఁపులు సూచింపఁబడినవి. అవి యేవన శ్రావంతుఁడగు శ్వేత రాజనకు నిజస్వరూప సుదర్శనమునొసంగి నీమూజను దలఁడాచి యాలయ నీర్మాణ కర్తల్యమును బాని నిన్ను శాస్త్రీక్త విధి ప్రకారము పూజించెని తెలుపుటయేశాక యటుపిమ్మట సశ్వరాయుఁడను రాజవరేణ్యుఁడాదేవునకు భోగరాగాది సమస్త వైభవఁచేత కైంకర్యములు నిర్మిష్టు ముగ శాశ్వతముగా జరుఁటకై సలఁమంచి మాస్యమును

గుండా జూనమయిచేసినట్లు శీర్షిక్కుఁడై మాచార్యుముల ల్యావచింపఁజెడిన గాధా వేవయీము లిపిప్పుఁంబున నొద్దులక ఫణితి మాచింపఁబడుటచే శాశ్వతముకు హైప్రె నిర్మాణాది విషయ పరిష్కానము కలిగించునుగాఁ! శీర్షిక్కుఁప్రెమున శిక్షా శాసనమున సశ్వరాయు వృత్తాంతము మ్యార్యుఁబడినది షట్టి విషయములు సర్వులకు పరిగ్రావ్యములు. ఇది మిక్కిల్ల సేమంజనమై యున్నది.

59 :- మకారాఢ్యాష్టురాఘవుఁగములు అంచిరెతమ్ములో నేడు వర్ణముల వఱకు మాత్రముఁములుఁడు చరణములలో కెప్పఁబడినవి. ఇది చిత్రి కవిత్వమునకుఁజెందియున్నది.

61 - 70 - 61 వ వద్యము మొదలు 70 వర్షముఁచెప్పు వద్యములలో ‘మతప్యః కూర్కు వరాహాశ్వ న్నారసింహాశ్వ వామసః’ అను డశావతారములు కపోచితముగ వక్కింపఁడు బడినవి. పారకులీ వద్యములు నిత్యమును దైవ ప్రార్థనా తొవమును బక్కించుకొనుటకు యోగద్దుమై యున్నది.

71 :- నేను, నాది యనునవి లేవని ముఖించి ‘ప్రమ్మా సత్యం జగన్మిధ్వా’ అను వేదసూక్తి ననుగించి సర్వమునందు సశ్వోవగతుండవయి. సర్వువను స్వరూపములతో నీవే దీపిలుచుండుటచే నన్ను గూడినీ యిడయేస్తు సశ్వోవుయున్నత్తులు నాది యనునది వేలులేదు. న్నాని నీటుఁ భక్తితోగానుక నమర్పించుటకు నెట్లే త్యువహాశములేటున్నది. “శీర్షస్వరూపుడవై కృపాసార ధ్యాన్వదనంత ప్రతిభావితాశీత కపీశఁడవై యున్న రోన్న నిరంతర మెడండను ధ్యానింతు” నను విషయమెంతయును విషయద్వారాంసుసారియై యున్నది. శందు కవికుమారుని యూత్సుష్టాన విషయక గ్రంథ పరిశోభనాధ్వర్యము తేటితెల్లయుగుచున్నది.

72. గర్వగు వడమును క్షట్టము పడవవాడగుటచే
నిది గుహనవట వాడణడినది. నిత్యి భాను తెసుంగు పద
వృచోగములుము, శార్మ కొల్పేలినిత్త సమాగములును
నచ్చుటచ్చట కవిచే వాడుఱడియున్నవి. పూర్వి భక్తులైన,
యహాల్యయు, గుహలుడను, నాంజనేయుడును, జాంయపంతు
డను, విశ్విషుండున్నవై. సేను జన్మింపక మూనపత్యమును
చాండి దీనుఁడైనై సరాధముఁడైనై యున్ననాకునీ పవిత్ర
కృపాలేకమును ఉండఁగల యవకాకమును గలిగింపునని
వ్యంగ్యముఁగఁ జ్ఞానించుట మనోహరముగ నున్నది.

74 :— “ఏవారీతుడైనై మహిళాత్మనై స్వరూప
మున శర్వత పరమార్థల్యముచే సెయింగుచున్న నిన్న
సంచితముగులునామకియండు”నిర్మి యెట్లు ఓలుపఁగల”
పసాకి నీర్వేద సూచకముగు భక్తిరప మా పడ్యమున
టోణిసలాడుచున్నది.

81 :— సర్వదేషతా స్వరూపుడైనై నీచే విలసిలు
చున్నఁడవని చప్పుటలో, గవింగల పరిమూర్ఖముగు విభూన
స్థితి గోచరంచుచున్నది.

85 :— “ఉర్ధ్వనాభి విధమునఁ గూరణశ్రీయ కలితు
డై లగర్నుపై వ్యాపార సంధాన కర్తవై వ్యోళకముగు
చున్నఁ సముట వైపువ సిథాంత ప్రచారము మన్నఁచాదాన
శారణము, తుమ్మురి నిమిత్త శారణము, కులాల చక్కము
దండము సహకారి కారణములుగను సంఘటిల్లి ఘుట
సంఘటమునఁ మూలముగుచున్నది. అట్లే సర్వార్థులయండు
ను దాను నిండియుండుట యుచాదాన శారణముగను,
సృష్టియంతయు నిమిత్త శారణముగను, బ్రిక్కలి సహకారి

శారణముగను పులనే యా శారణితయిముట్టు మూలార్థ
ఉఁడవై వెలుంగుచున్నఁడవని బిశదవఱముట్టే గృతి కర్త
యుక్క వైపువ యత సిద్ధాంత గ్రీంథ పరిశోధన జీభూనము
తెల్లముగుచున్నది.

86 :— నీ నామామృతమును నిరంతరమును మాసనిక
శాపములంతరించుటకై భక్తులు గ్రీలుదురు. కాశ్చన నిత్యి
షుభస్థితి నాకుము శేక్కార్పుమని ప్రార్థించుట సమాచిత
భక్తి విధానమై యున్నది.

87 :— నిత్యము నా కన్నుల యెదుటు నీ మనోహరా
వయువాంచిత రూపముతో బ్రిత్యముగునరి వేదుటలో
తాకిక విషయాది దుర్గంపటమును మనస్సునశ్శఁ డెండక
నిత్య నిర్వలత్యము కలుఁటకు హేతువగునని మాచించిన
యంతరాచ్చ మా పద్మమునఁబొదిగింపఁఁడిసది!

94 :— ఇందు సంస్కృత ముకుండమాతయందు
జెప్పుఁడినట్లు విభక్తిప్రత్యయములన్నియు వాడణడిసవి
అది చిత్ర కవిత్వ సంవదాయము.

95 :— దూపకాలంకారమున సంసారమును సముద్రి
మును. దాటుటకు భక్తియను నావను గ్రసాదింపుమని
ప్రార్థించుట బిగుల సమంజసమై యున్నది.

96 :— “అమలా శాంతునసంతు” నను సదియు

97 :— “అమరాధ్యము” అను సదియు సంత్య
ప్రాసత్తో రముఁయముగ నున్నది.

98:- బ్రాహ్మిలును గురువాలవులుతో అనువదియు నంత్రప్రాసమును ఇచ్చుటది శ్రూలంకార భూయిష్ఠమై పారశుల హృజయములనాసంభడోతికల నుఱుతలూగించు ఉన్నదని చెప్పట యిచ్చకము గామ.

99:- కుకారముతో వృత్త్యను ప్రాసము వాయి జాపించినది.

101, 102:- వర్ధు ము తలో దళావతారములు వ్యంగ్యముగ వర్ణించుట నుమనోషనోహరము.

104:- ముక్కవద గ్రీసమున “గధాకవితాబంధూ! యెను నమాసమున నేచాడుర నిఘంటు శబ్దప్రయోగము చేయటించినది.

క = బ్రాహ్మి, భారత్యానము, (బ్రాహ్మానముతో)
కలిత = చూడుకొన్న యోగులకు, బంధూ = బంధువైన వాడా అను నంశోభవము చక్కాఁ (బ్రయోగింపబడినది).
ఇందు కవి భాషాపటిషు ద్వ్యాతకముగుచున్నది.

105:- ఇదియు ముక్కవదగ్రస్త శ్రూలంకార శోభిరము అవితా భాస్కర నూనుడైన రాముండును గార (కౌరా గార) ప్రిచేక విధితోడ్డున వుత్తుడైన క్లిష్టమును, గూర్జుశ్శోష్టచేపాధారియును శ్శేషవరణితల్పుఁడుగు నాది విషువుని కవి హృజయము చెప్పిన మత్తేభవృత్తము చక్కని వదగుంభనముతో సంచారుచున్నది.

107:- కవి జన్మనీ జనకులంగూళ్ళు చెప్పిని తన విత్కుభక్తిని విశదికరించుట య్యాగ్యముగ నున్నది.

109:- శక్క పతన శ్రీవణ ఫలశ్రీతి వివరించు ఉండినది.

ఈ శతకము నూతి క్రతన శ్శేత్రిలో నీన్ రంగ గైక జల వ్రీవావు దోహ్యపర్మియు సనలారుచున్నది. భావమును జెఱుగుపెట్ట వుట మధుర వక్కప్రయోగమును, ఇదవ్య మొగమును జక్కగ నడిపించు వుత్తేశ్శేత్రియు, పత్రశ్శేత్రి క్రత్యం తోసంభమును బాండఁగలుగు పాక ముసస్మీతియు నిమ్మనోహర శతక రాజమున విమ్మరితమణచెండిట రసికులెఱుంగనిది కాదు.

చిరంజివి అమలాపురము భాస్కరరావుత్తు ముక్కములచే భాషాయోషనలంకరించుచు దీర్ఘాయుతా రోగ్య భాగ్య శత్రీ, ప్రాత్ర పరంపరతో వర్ణిలుగౌతమి యోశిర్వదించుచున్న డను.

అట్లు

ధర్మ వరం	}	సంఖేయ విధేయులు
(వయు) శ్రీకాకుళం		

తే 20-11-1965 ది.

(సం.) మాడుగుల వేదికలు

సూర్య ప్రిసాదరావు

భారతీ తీర్థ పండిత, విద్వార్టవిసింహా,
అనుకవి చక్రవర్తి, శతావధాని.

సంతుష్టి వచనము

తగవాన్నకి భావమః

సర్వాధారుండగు భగవంతుడు దయావయుండు. అట్టి పరమశురుషున్ని బాంధుటమే మన జీవిత లక్ష్యము - అందు శ్రీద్రోణివాచు జనన మరణ రూప సంసారసారమును బోధించాలఁడు.

ప్రమాదుండగు భగవానుడు సర్వాధారుషుల తోథ భోగమున కే పంచభూతాది సృష్టిని గావించెను. దిహిక ముఖములు మంకుంగల్చుట కిట్లు సహాయపడుటయేగాక మునకు సంసార తంధ మోక్షమున్నకే వేదములను సద్గంధ ములను, కందురువులను బ్రహ్మాదించెను.

భగవతోత్తములు తాము తరించుటచే తృప్తి వడక మనము భగవంతుని సులభముగాఁ జీరుటను గోరుచు భగవదంకితముకు తమ జీవితముకు మనకాదర్శము గావించిరి. మతియు భగవద్గుణ మాహాత్మ్యము బోధించుచు గ్యంధ రచన గావించుచు భక్తి ప్రచారమే కమ ప్రిప్రతిగా నిరూపించిరి. ‘శ్రుత్యానిమాన్మర్మమ భగవతాన్నిరాణి’ అను వాక్యమువలన భగవతైంకర్యమునలె భక్తుల స్నేరణము కూడ పాపహరము. తుణ్ణువైదుమని స్వప్తము.

తుణ్ణు పాపముల కర్మచే మానవ జన్మము లభించును. కసుక మనము నిత్యము పాపముగొఱు. తుణ్ణు నిచ్చు కర్ములనే చేయిండవలెను. ఇద్దానికి నవ విధ భక్తులే మనకు శరణ్యము, దైవ సేవ వలన జ్ఞానము కలుగునని “బోధావిరాఘవ నిదానముల చదుశులయ్యా కాత్మ నీ పాత సంసేవా సక్తియగాక జంతు తత్తీన్ శ్రీ శాశహస్తీ శ్వరా!” అను కవి ప్రిప్రతిపాపము చాటుచుస్తుది. మహా

భక్తుడగు పోతస పుష్టివియు “ని జిథు పండనార్ఘనము లేవి భుంగతయు నామ కీర్తనత జీవిథులిల లంఘురిము లెత్తుడు సంశ్రవణంటు సేయుఁ చాపాపరిశ్శాసి లోకము శుభాయుత పురీఁకెలంగునందు” అని పాపోవశమనమునకుఁ బుణ్ణు పాపిస్తిని నాథనములఁ బేర్చానును.

మతియు నిస్సార సంసార సముద్రము పాలుజున మన మనస్సులను గారుణ్యమూర్తి పాదవద్గుములంధాసక్తములగునట్లు చేయు సమర్థములైన దేవదేవుని గుణించుకు మహిమాభివర్వనములతో సంపన్నములగు శతకములను బూర్యాకువులే విరచించిరి. సంమీప్తములగు శతకములు పారటుల మనోబుద్ధులను శీఘ్రముగాఁ దీప్యమూలునని మదాంశుడగు భర్తుహారి మనోహారి యగు శతకత్రయము చే సీతి, శృంగార, వైరాగ్యములను వర్ణించెను. ఆంధ్ర వాస్తుయమంగును ఎవాకులు వేమన యూగి ముదలగు మహాంశులు మన హృదయ క్షేత్రమున భక్తి బీజములు నాటుచు ననేక శతకములను ప్రాయ తొడంగిరి. దేశభావ యుగుటచే నయ్యివి యండటి తూర్పుడుయుల తాక వీంతివి. మహాకవి పీంగళి నూరిన “పాంశీర్యంణున సందునండెనుగు కబ్బింబముఖుతంబికు” అని లొఫ్ఫించెను. మహాకవి అవ్యయ దీక్షితులవారు. ఆంధ్రత్వమాంధ్రభాషిచునాల్పున్స్త్ర పచస ఘలమ్ అరు పచసముచే నాంశుండై జన్మించుటయు నాంధ్ర భాషా పాండిత్యము సెంతో తుణ్ణుత్యులకుఁగాని పాపింపవని లన ధన్యత్వమును గూర్చి సంతోషించెను. శాప్తపూరమును సాధన రహణ్యములను జీతికందించునకు మనస్సునకు హత్తునట్లు శతకములు మనకు బోధింప సమర్థులు.

మన వుణ్ణ వశమున నా పూర్వ విద్యార్థి
చిరంభేషి ఆశులావుధుతు టాస్టురాలును అభిష్ట్రీ కూర్కు డేవ
శతకము"ను పాశిస మనకండిజేసును.. ఈత్తయు భాగ్యము
నురదియే వె లాగ్యేవంతుడై దైవభక్తి. పెద్దల సహవాసము,
కృతిభావిశేషముగలిగి సముఖ గ్రహ పరీషుడయ్యెను.

"స్తవ్యః స్తవభియః స్తోత్రిం" అని విషణు సహస్ర
నామ స్తోత్రమున స్తుతింపబడిన తదవతారమయిన శ్రీకూర్కు
శ్మేర్తిమున జులసిన శ్రీకూర్కునాథస్వామివారి శతకమును
బిరచించి తనకున్న సంపూర్ణ భక్తిని వెల్లడించెను. ఇటు
వళిషుముగా వర్ణింపబడినదై పాఠక మహాశయుల మానస
ముయములు కూర్కునాథ పూజముతో సంసక్తములఁగా పించి
డకముల్లిపూ పాత్రములుగా పించె ననఁగా నతిశయోక్తిగాదు
భగవంతుని మహిమలు, నాతని లీలలు. భగవంతుని శరణ
శాచ్యుట, పశావతారములను, గంధిర భారములతో
భగవన్మాశశత్రువును భారతుల చిత్తమున హత్తులొనిట్లు
చిత్రించెను. ధారాశముల కైలి మృషుమధుర పదసుంభిర్తమే
స్తవ్యాం త్వాపాకమును గడురమ్యమై యలరాయమన్నది.
పైప్రాయ కవితా ఉష్ణములతో రహస్యములతో గవితా
పించుతుల శాప్యాయతర్మార్థున్న పద్యములకూర్చు కడుంగడు
ప్రశంసార్థము.

ఆచంచలమాట ద్యుతిక్తి సల్లఱకుంగులుగ సీతని
లేఖని శతక శతకముల లిథంచి పాఠకులను దరింపజేయుటకు
సీతనికి, సీతని తుటుంబమునటుజే రాతురార్థోగ్రేశ్యోగ్యాది
సకల శుభసంపదమును సర్వేశ్వరుడు సదా వ్రించుఁగాక.

ఇటు,

(సం.) సామవేదము సూర్యానారాయణశాస్త్రి

ఉభయభాషాపీఠా, పాహిత్య విద్యాపీఠా

శ్రీకూర్కునాథాయణస్వామివారి జేవస్తాసము
నెదిక ఆగమ పాతాలా సంస్కృత చండితుడు,

తే 12-6-1984 ది.

అరగవల్లి.

అ భి పోయము.

శ్రీ అమలావురుపు భాస్కరరావుగారు రచించిన
శ్రీ కూర్కుదేవ శతకమును పరిపూర్ణముగ, విశదముగ
పరించు భాగ్యము నాను లభించినది. నేను శ్రీకూర్కువాసిని.
కమలేశుడు నా యిష్టదేవము. ఆ డేలుని స్తుతి రూపుమైన
శతకము నను సంధానము గావించుఁగపడు నాలో కలిగిన
యనుభూతి యనిర్విచ్చన్నయము.

శ్రీ భాస్కరరావుగారిని సేవింతదనుక కేవలముద్వోగి
గానే భావించినాను. ఆయనలో నింతటి భక్తివై రాగ్యములు
చెనవేసిటొనియున్నవని యూహింపలేదు. భక్తివై రాగ్య
భావములకు కవితాశక్తి జోడగుట సువర్ణమ నకు పరిమళ
మబ్బులమైనది. గ్రంథమాఘూలాగము నిర్ధారించుగా
నుండుట యిందలి విశేషము.

శ్రీ భాస్కరరావుగారిది సహజ పాండిత్యము. ఎదు
లోతులనుండి యువైతుగా లేచిన కవితా తరంగ మమృత
తుపారములను నలుడేశల ప్రసరింపజేసినది. వీటి వేదాంత
శాస్త్రము నిర్ధారించును చేసినారో, లేదో తెలియదు కాని
వీరి పద్యములలో జాలవఱకు వేదాంత సిద్ధాంతములు
ప్రస్ఫుటములుగా వెలసినవి. శ్రీ భాస్కరరావుగారు పరమ
భాగవత పద్యమును జొదినవాలై జన్మి సార్వక్షేమును
గన్నవారు. ఈగంధము మధ్యితిమై శ్రీ కూర్కునాథుని
కంకితమై బహుళ ప్రచారమందుసట్లు శ్రీ కూర్కునాథుడను
గ్రహించు గాక !

ఇటు,

భక్తి విధేయుడు

(సం) శ్రీ భాష్యం తిరుమల రామానుజాచార్యులు

(పథానాంధోపన్యాసకుడు. (రిటైర్డు)).

తే 2-6-1984 ది.

వ్రిథత్వ కశాచాల, శ్రీకాళశం.

ఆ యోద ము

మిత్రీశ్రీ అమలాపురవు భాస్కరరావుగారు రచించిన “శ్రీ కూర్కుడేవ” శతకమును ఆమూలాగ్రముగా చదివడి భాగ్యమిచ్చినది, భక్తిభావ బాధురమై మృదు మధుర వద సంకలిష్టై, రసభరితమైన యాతని తెలిభార తేసవాక్యై యులరాయచున్న దనివాళానుట వాస్తవమెగానిస్త వఫుగారు.

నిలువొభావ సెఱుంగసని యారచయిత ప్రాణిసినను అది యాతని వినయమును అన హంకుతిని తెలియజేయసే గాని భాషాపాటువము లేకపోతుటను నూచింపదు. వేదార్థ్య చరన్ముడేభ (8) త్సపిత విఘ్నమై (10, నౌపర్వ్యాభాగమండము (82) సురభునివస్త (12), సింహంబు రాళ్ళాటు తేకువ (47) ఇందీనాయక (93) ఆసాదింపగ తేయవే (95 ముండలగు విశేష పదప్రయోగము లాన్ని యోయాతని సంస్కృతాంధ్ర భాషావరిచయమునకు తారాక్తాములు

శతక వాజ్ఞాయమునకు మక్కటాయమూనములని చెప్పదగిన శాస్త్రాలంకారముల కూర్చుతని సేర్వను నూచించు చున్నది. (96) అమలాకొంతు సనంటు, (97) అమరాధ్వ్య కువిరించి శంభునుత పాదాభోజ, (8) శ్రీలోలున కరుణాల వాలు మొదలగు వానియందంతాయ్ననపోసము, (104) వరకార్యానిథి! నిధిశతక సంపదభ్యాప్తి, (105) అవితాపాస్కర నూన! నూనచయు కాండాకార! చొండలగువాని యందు ముక్కపదగ్నము ఇందుకు తారాక్తాములు.

(శ్రీ భాస్కరరావుగారు ఇతిథికమైన కావ్య కునుమ మాలికలనుగూర్చి, ఆంధ్ర భాషా సరస్వతి సలంకరింప శ్రీ కూర్కునాభుని కృపాకట్టాడు వీకణామృత వృష్టిందనిసి సంపూర్ణాయు రారోగ్య భాగభాగ్యములనందుగాత !

శ్రీ కుశము)

ఇట్లు,

10-6-84. } (సం.) విద్యాన్ చిలకా వేంకట

కృష్ణదాము, B. A.,

శ్రీ శోభరజయ

“శ్రీ కూర్కుడేవ ప్రభు” అను మకుటముతో తాము రచించిన శతకమును మత్తులు శ్రీ అమలాపురవు భాస్కరరావుగారు నాళ్ళాసంగగా సమగ్రముగ చదివి ఆసందించితిని.

శ్రీ భాస్కరరావుగారు ఆధ్యాత్మిక ఉద్యోగిగ పనిచేయుచుస్తును, ఆంధ్ర ప్రభంభాద్వాను కీలనము వీరి వ్యాప్తి. వినయభాషణాలు, విషేషవంతులునగు వీరి లేఖనిండి జాలువారిన ప్రాథమ రచన భక్తి భాషబంధురమైన శ్రీ కూర్కుడేవపేంభు శతకము.

భగవద్గుత్త వగు పాటిని భగవానునకు సమర్పించి పునితులైన పూర్వ కపీండుల మాగ్దమును స్వీకరించిన రచయిత ధన్యులు. చడువజువ చవులూరించు శ్రీ కూర్కుడేవనుతి రూపమగు నీ శతకము బరించి ఆంధ్రావచి మోదమునుడునట్టానరిప్పావ్యాప్తికి శ్రీ కూర్కుడేవుడనామయాయుధ్యమును ప్రసాదించి అనుగోపించుగాత !

శ్రీ కుశము, రక్షామీ ఆమాడ } (సం.) ఆరథెల్లి లక్ష్మినారాయి కృష్ణ దీపియ. } ఛాచార్యులు, భాషాప్రవీణ.

పండిత ఆదిత్యులు వేంకటరమణ,
జల్లా రాష్ట్రా, కెంద వోభర్య విద్య
విశ్వసేవా బహుమతి గ్రహిత:

A. I. R. పర్వతిప్పు
జల్లా పంపు నభ్యుడు - అదికార ఫాఫా సంఘం
జల్లా పంపు నభ్యుడు - వయోజన విద్య
జల్లా పంపు నభ్యుడు - సాంస్కృతిక వ్యవహారాల మండల.

ప్రశపనిచెడంకాదు ఆళీర్వదించెడం.

పద్యం వానే పాపంగా తలచే పసివాట్లు ప్రఖ్యాలు
చున్న యి రోజ్ల్లో రసబంధురంగా.. ఘండస్సండరంగా
పద్యం అల్లేవాతిని చూస్తే కొన్న డూరట్లు ఉంటుంది
మనస్సుకి.

ఈ పద్యం చూడంటి. కమ్ముచ్చులో పాగిస తీగలాగ
ఎంత పుండుగా అందాలాల్సించుందో —

మ॥ అజభాలాడు సురేంగ్రీ సమ్మత
కృపావ్యాపాద ! ధీసార ! శి
ప్రజనోచార ! మనోవిశార ! సురభిత్పుణాణర !
సగ్దు సప్త
సృజనాధార 23

శ్రీ అమరాపురపు భాస్కరరావు రచించిన శ్రీ కూర్చు
దేవ శతకంలో మచ్చు పద్యం. ఇలాగే సాగేయ వారి
భార్యలూలు, మత్తెభాలు.

అప్పుతోర శత వృత్త రచన వైదుప్యంతో నసాగి
వద్యాలు శ్రీ కూర్చునాథ షంత్రీ నానూలే.

శ్రీకృతుళము.

పరంగదోలా వీధి

10-1-86

శా॥ ఏ పాదాంబురుపాంబులన్ భార్తిధు వాగీశుంధు
సెవింతుకో
పాపంబుడ్ప సమర్పమై పరిగునా స్వ్యర్యహినీ ధస్యతా
నే సత్కంజములన్ జనించే దౌలుతీన గృష్మ
రమ్మనాథ ! ఈ
సి పాదాంబుజ యుగ్ముమున్ గౌలిచెదన
శ్రీ) కూర్చుదేవ వ్రిథా ! 17

ఇది నిజంగా భగవత్ప్రాంకర్మనికి జీవుని ఆవేశన
ఈ కవి మంచి భక్తి భావ భరితులు. అన్ని వద్యాలు దీనికి
నిదర్శనాలే ! “ఎది సత్కంబో విశుద్ధమేదో” అన్న (74)
వద్యం కవిగారి శుద్ధజ్ఞాన తత్త్వానికి అద్దం ఇట్టి ది, “శిలనేఁ
గాను - సరంగుగాను” అనే (72) వద్యంలో అహాల్య,
గుహ, ఆంజనేయ, జాంబవంద, విభీషణాధ భక్తుల గొవకు
చేరు. పావ జాతి సరాధములలో శుట్టేను. అయినా
త్వత్పూపాలేశం ఎలా చిందిస్తావో అన్న భక్తినివేదన,
దాసతాంబుద్ది, కవి పరిణితికి నిదర్శనాలు.

ఏరు లోగడ శ్రీ కులశేఖ రాధ్యారు సంస్కృతంలో
రచించిన ముక్కండములను సుందరంగా తెఱుగు చేసేరు.
సౌందర్యలహారి ఎండకో తెగ్గించేరు. శివ మహిమ్ముం,
శివాసందలహారి, ఆనందలహారి తెగ్గిసే నిజంగా ధన్యులు
అపుతారు.

శ్రీ కూర్చునాథ దయాప్రాప్తి ఏకికి కలుగుగాక !

ఇట్లు,
భక్తజన విధేయుడు
(సం.) ఏ. వి. రమణ.

ధూ॥ దూర్భిషాఢ శివరామమూర్తి
అందోహన్యపటడ
ప్రభుత్వకళాశాల, శ్రీకాటుచము.

శ్రీకాటుచము
క 12-1-86 ర

ప్రశంస.

పుత్రి రీత్యా అమరాపురపు భాస్కరరామగారు
అర్థిక సంస్థలో ఉద్యోగి, వృవుత్రి రీత్యా కత్తలు. కానీ వీ
ఈ శతకము వారీయుట సాధ్యముణ్ణదు. శ్రీపుత్రార్థార్థుల
రాకతో వచిత్రమైన శ్రీ కూర్కుట్టెతములో వెలసియున్న
శ్రీకూర్కునాథస్వామి వ్యాఖ్యా శతకము వారీయుట వారి
అభిరుచికి కాట్టాము. భాస్కరరామగారు భాత్తలు,
సరసులు, సత్కావితాధురీణలు. మొడటివధ్యమునుగాచి నిపటి
పద్ధ్యము వరకు ఒకే రీతిలో రచన సాగించుటచే ఏర్పా
చేయి త్రిగినకవిగా పేరొక్కన వచ్చును. ఏర్పాచైనిసంస్కృత
సమాన భూయిష్టమే, ధామాశుధి కలది.

ధారాశుద్ధికముచ్ఛతునక —

“జలాతాసన నన్నుతా” (40) సంస్కృత
సమానములను అలవోకగా కూర్కుగలరు.

“అజాలాక్ష సురేంద సన్నుత” (28)
భక్తిరసప్రధానమైవ శ్రీ కూర్కుడేవ శతకము ఆస్తిమల
కవశ్య వరసీయము ఆంధోకమునంబలి సరసులు
ఈ శతకమును పరించి, ఇతోధికముగా గ్రంథ రచన
చేయుటకు భాస్కరరామగారికి చేయుతో నివ్యాఘరు.

ఇట్లు,

(సం.) ధూ॥ శివరామమూర్తి.

12—1—86.

భక్తమహాషులు :

- లింగాయనము -

శీ॥ గోపాలకుంబుఁ గూర్చివాడను గంభి
వద్దుములను నాదు భాల్యమందు
శీ॥ కూర్కువిథనిఁ బార్ధిమచుం జీసితి
శతకంబు నొండు క్రైస్తవున్నరీతిఁ
గూర్చితి నాంధో తుకుందమాలను భార్తీఁ
గోవిదులు మెచ్చు ముకురదు కురుడు
విరచించిసాడను బెట్టు వద్దెములను ..
వివిధ విషయములను వెల్లదించి

శీ. గీ॥ మాడ్డులాస్వయము సస్కృతే, మహాత సుకవి
యగు ప్రసాదరాయ గురుదయూపిఁ చేత
సుమతి, నమాపురపు వంశజండ ధరచే
భాస్కరాఖ్యాడన్, గురుభుక్కిఁ బోవనుండ్రి

నేని శీ॥ కూర్కుడేవ శతక రచనమును శీ॥ కూర్కుడేవుని
యనుగ్రహి విశేషముచేతను, నా కవితా గురుదేవులగు
క్తి॥ శీ॥ కవితాధిష్ఠ సన్నుని శ్రీ మాముల వేంటలు నూర్చు
(ప్రసాదరాయ శతావధాని (మాజీ జమీందారు) గారి
యొక్కయు, క్తి॥ శీ॥ మహాకవి శ్రీ సోమాలి వాస్తవడేవ రాము
పంతులుగారి యొక్కయు. నార్థిర్యచన వ్రిథావమున్నను
కే 1-8-1965 దీని సంపూర్ణముఁగాచించితిని. ఆ మహానీ
యుల సవనత శిరస్కుఁడునై సంస్కృతమునుచూస్తుఁడను.
శాస్త్రాంతరాసర్కుఁడ నసుటచే నీశత్క ముద్రిఁ విషయమువ
సింతపఱ శ్రీస్తవహింధలేటంతిని. ఇస్తుడు శీ॥ శీసుల
తిమపతి దేవస్తాన శిక సాహియ్యమున నీ శతకము ముడ్రిఁ
చాగ్యము నొండినటి. నాకిటి యునక్కతి. యొనల్చు
శీ॥ లిరుమల తిరుపతి దేవస్తాన కార్యనిర్వహింధాధికారులకు
నేనుతయుఁ గ్రుతపుడను.

ఆధ్యాత్మిక విద్యయందు నాకు గతుచేత్తులగు కీ. శ్రీ బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులు సతిదేవి మార్గ్యానారాయణాయుల వారి కృప వలసను, నా పెద్ద సేనమూమ కుషారుడును, బ్రహ్మవిద్య పారగటుడును, నాయుర్యేద విభాగ్ నిష్ఠాతుడును, శ్రీ దండ నరసింహ కపీశ్వర కృతముగు “వరతత్త్వ పదార్థ నిఘంటుస్తు”నకుఁ గృతి భర్తయు సభు డాక్టర్ శామవరశ్శ చంగలరాత్మగారి కరుణవలసను జీను సేర్పిణిన వేదాంత విషయములను, భక్తిమార్గములను సేని శతకమునుఁ బొందు పఱచితిని. పరస్ఫుషాచుట్టులకు నా కృతజ్ఞ తాపూర్వక నమస్కారుతుల నర్పించుచున్నాడను.

అప్పిజుఁడ నాయ్యును శ్రీ కూర్కు చేత్తుని యందలి భక్త్యువేశము చే నీ శతకము రచించిని గాన నిందలి శోషములకు నన్ను తుమింపఁ గృపాస్వింతులకు వాడితులను చార్పించుచున్నాడను.

నాయుందలి తువ్వుజమగు కరుణతోఁ బండితాభిప్రాయముల నొసంగిన బ్రిహ్మశ్రీ వేదమూర్తులు సామవేదము మార్గ్యానారాయణశాస్త్రి సురుత్తగారిఁ (నాకువ్వత పాతళాల లో నుపాధ్యాయుల), శ్రీమాన్ శ్రీ శామ్యం తిరుమల రామానుషాచార్యులు వారికి, శ్రీమాన్ తరవెల్లి లక్ష్మీనారాయణాచార్యులు వారికి, మహారాజుశ్రీ చిల కా వేకట శ్రీష్టదామ గారికి, పండిత ఆదిభట్ల వేంకటరమణగారికి, డాక్టర్ ధూర్ధిపాణి శివరామమూర్తి గారికి నా కృతజ్ఞ తాపూర్వక వందనముల నర్పించుణొనుచున్నాడను.

ఈ శతకము నతి మందరముగా సుదిగ్యంచి యిచ్చిన శ్రీ నాయుల్ చెంస, శ్రీశాఖిం వారిని సేసౌకయు నథినందించుచున్నాడను.

నానుబాలవీధి,

శ్రీశాఖిపతు.

9-1-1986.

ఇట్లు

సుధి విధేయుఁడు

అమలాపురపు భాస్కరరావు

గ్రహింథికర.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ మార్క్రదేవ శతకము

శా. శ్రీ లన్ జన్మమ శిష్టరాజిఁ బరి ర
మీంపన గృహప్రాంకము
గ్రాలన గచ్ఛపమూర్తి ఇవ్వగతిఁ గు
ర్మక్షేత్ర రాజంయినన్
లీల శోభిలు శోరి నిస్సుఁబరునిన
నీరేజనాభవ రమూ
లోలు గొల్పాడ భక్తకలు ! కరుణ
మా! కూర్కు చేవ ప్రభూ !

మ. సలువా భావ వెఱుంగ, వ్యాకరణమన్
పాకధ్యమునేవ్యాఖ్య
సలభిన్ ద్వాత్పుద భక్తి సన్మా సిరమై
ముపేనిఁ బ్రీరేపనీ
ధులభు ప్రాంతి నుతించు వృత్త శతక
ప్రారంభముం తేసితిన
లుఁ నీవట్లు రచింపఁ జేయున్ఁ ! గుణ
ఫ్ర్యా ! కూర్కు చేవ ప్రభూ !

శా॥ అదిన బోతన గోవనాది కవిహం
సానీకముల్ భక్తి యూ
పాదిల్లన్ గమనీయాచౌవ్యములుగాం
ద్వారీలెలన్ గూర్తు ర
మొగ్గడస్యాంతులఁగొల్లు సమ్మది సత
ప్రేమి తెల్లన్ భారతీ సిద్ధికై
పేదారణ్య చరస్మైదేఘ ! కరుణా
శీ! కూర్చుదేవ వృథా !

శా॥ ప్రథమామ్యాండగు స్తుటి రూతడు నృపా
స్తాపమ్మునక్ బల్కుగా
సేమమ్ముల్ దేవియండటస్ము నకట్టా!
సేమూఢ చిత్తండ నో
స్యామో ! యాను జగత్తీమాధిషుయువున్
భాషింపఁగా సేర్తునే
ప్రిముప్పుల్ దగుఁపొందురీతి యలరన్
శీ! కూర్చుదేవ వృథా !

శా॥ ఏ పేదాఁచు బరింప లేదొగఁ గఁఁ !
యే సేర్వు శాప్తమ్ములన్,
సేవింపన్ బుధరాజి నోజ, వెడలన్
శ్శేత్రింబులన్ గొల్యుగా
దేవా! త్వుత్కుప సెటు భాండఁగలన్
శెల్పురిగ లేసిస్సు ! నన
గాపత భూరము స్తదేచుమ్ము, శ్రీతస్మిం
గు ! కూర్చుదేవ వృథా !

మ॥ ధర్మ, యాల్యేతుక్కుసంగ్రింభలన్ భుతులు, గాం
యుయుఁ తుముఁడై చొక్కు వే
మరు మత్తుం రాడెళ్ళ జప్పింపయ్యున్, ఎజ రా
మగుణ్ణంతులూ నుండి వే
సయ నత్యేశను జీవులన్ మమనుఁసుచున్
స్తోష ! యాకాట ని
కరుణన్ గాక తెరించు చుత్తుపి ? కుథాం
గాణి కూర్చుదేవ వృథా !

మ॥ తగనిన జెవ్వుగఁ జాల వాగమములున్ క్రో
దధ్యంబు, కైషండు దాఁ
బొగుడు స్నేరఁకు నిష్టు శ్రస్టోగస్యుయం
భు! పదుఁజండేవియు
సుగజా వల్లభుఁడే సుగాస్టి సఱయేన
వరింపులేర్ను సే
పగదిన ప్రాత్రిము చేయవాడే నియ ! దే
వా! కూర్చుదేవ వృథా !

మ॥ సెరి పెత్టంజము లూత్పుచున్ వతితుమై
సేవించు చుండంగ నిన
సూందిన్ దుంబుర సార చాచిభుమిలున్
ప్రోత్సుంప సంగీత వై
ఖరి భక్తుణ్ణుతు నిచ్చులున్ తసషణం
గన, బిస్సుఁచొగిల్లు తం
(దరిస్యామినువుచుమ్ము కొతుఁఁఁ కొతుఁఁఁ)
ఉఁఁఁఁ కొయుసంణా క్లాకూర్చుదేవ వృథా !

శ॥ నీ నాటి కమలంబునన్ బొడము వా
ణే జాగి లోకమృగ్
నాన్నారీతుల సృష్టిచేయు విలస
నైవపుణ్య మేఘార, దే
వా ! నీ పజ్జలజమృవన్ బొదలుఁ బా
వ ధ్వంసకృదంగ, నొ,
నేనివృజ్ఞానెఱుంగ నొనె సరవిన
(ఉ) కూర్కుదేవప్రభూ !

మ॥ కరుణావార్ది వటంచు నించు బిరుదున్
గైణంటి వీవాఢఁ ద్వ్య
చూరణ ద్వ్యంద్వ్యము వీడఁబోని ఘనుల
సాఁ కంగనే నీకుఁ జే
చురునే కీర్తి ? ననున వినింద్యమతి మూ
రున బ్రోచినంగాక ! వా
సర మృతా ! సరసారథి ! త్వాత వి
ఘూర్ ! కూర్కుదేవ ప్రభూ !

మ॥ గింథారీ ! హారి ! కూర్కురాతుసుల లి
క్షీంపంగ నుంకించు నో
కరినాథావనా ! మన్మస్తన్నలిని వీ
కనజేరి దర్శించు నా
యరిషద్వ్యర సరాదుథన దునుమవే !
హార్షవ్రీకరుండ్ననై
చరియింతున థర నీదు భృత్యనిఁగ, తీ
శా ! కూర్కుదేవప్రభూ !

మ॥ నవనీతమృగ్ను దాంగిలించు బుషట్
నున గ్రహసేషణ్డిద
ద్వ్య విధాఘమృగ్ సాహరించితిథి వర
ర్యిన మున్న సమృధి యూ
దతు తేపున్నెము లాచరించిరొ థా !
తత్పత్పరాగంబునై
భవమున బాందినఁ జాలు భన్యిండను, దే
వా ! కూర్కుదేవప్రభూ !

మ॥ తొలి, సుగ్రీవ విభీషణాదులు గొసున్
వోరంపు నయ్యంబు తో,
ఖలలో రావణ కుంభకరు ముఖులున్
గొటంపు వేరంబుమై
దలపున జేర్పి తరించి రింక నిను స్వాం
తంబందు నెఱ్చుంతు ? ని
య్యల నేరెంటికిఁ జెడ్డ రేవఁడను, దం
ప్రీ ! కూర్కుదేవ ప్రభూ !

శ॥ నీరో సర్వము, సర్వమందును నినున్
వీష్ణించుచున్ జ్ఞానులు
ద్వేలంబైన ముదంబుఁ గొంతు రనుచున్
ఓజులో వచింతుర్ కదే !
చాలన్ దాదృశ భాగ్య మందుంద్యదుదం
వ ద్రాగు రుగ్రాజు నా
పై లీతిన్ బ్రసరింపఁన్న, నురవే
వాయి కూర్కుదేవప్రభూ !

మ॥ అరథున శీతి ఘుటించు నాచు వృజనా
వార్యంబులన్ గూర్చి త్వ
త్కరుణావుపై । గరంగఁ । జేయుము నిపున
ధ్యానిఁఱు దీనుండ నై
గిరిజత్ ఘుజిత పాడకంజ యుగణా!
కృష్ణ! హృదీకేళ! నం
నర కొంబోనిధిపాత్! భక్తసురభూ
భా! కూర్చుదేవ వృథా!

15

మ॥ కృవమై ఘూనవజప్యమిచ్చి, బుణవ
ర్తిన కేయ విష్ణున ము
ఖ్య వవితోర్య ధనార్థి గూర్చితి, వహణా!
యయ్యధమున మున్ము స
విపులన్ దుర్వ్యాయమున భానర్చితి, దయు
భి! యైప్పికాశార్థి నా
యవచాధంబిది తీసివేయవొణా మూ
యన గూర్చుదేవ వృథా!

16

చ॥ ఏ పాణంబు రుహంబులన్ భత్తుడు వా
గిశుండు సెవింపుణా,
పాపం బూడ్చ సమర్థమై వఱఁగు! నా
స్వర్యర్థాపిణీ ధన్య తా
నే పత్కుంజములన్ జనించేఁ దొలుతున్
గృష్ణో! ఎమాసాధ ! యా
నీ పాపాంబుజ యుగ్మమున గౌతిజధన
తీర్మి కూర్చుదేవ వృథా!

17

చ॥ ఏ సీ భక్తుడు లన్నేనోరంబముణ్ణో
నిరపార బంధంచెనో
మూనోభ క్తి బలమ్ములోడ వినుఁగ
ము స్వేర్తమున్ ఘూని, యే
నోనోభరగుల నిన్ను జీరం బలిష్టము
స్వీచేవో! శ్శాని యో
వాసుఁడా తెఱురుదీ పాతివొణో! కృ
ష్ణ! కూర్చుదేవ వృథా!

18

మ॥ పలుళ్న బోని నిన్నన, శిలాచ్ఛుండ వియిష్టన
వమ్ముంచులో నెంచియున
బిలుపన లేక మనంగ నోవనసక్తుణ
నిర్మమ్ము నాటుల్లి మ
ర్ముండ్యతే పాడరుయంబఁగోరుణను, కు
ర్మీథూత భక్తిస్తున
ఖలభిన్నుఖ్యసుపర్య ఘుజతపద
భా! కూర్చుదేవ వృథా!

19

మ॥ సచవిన కైతము, చిత్రలేఖసముఁచో
జీక బొర్తుముల్, గాఁగనే
సరుఁడవ్యాశ్యలు ద్విచ్చరిత్రో రచెన
సార్థంబు జేటున గృస
గరిహన పానికి । గూర్చు వీపు సేరి, రండ్ర
గత కీర్తి ఉపల్యమున
సిరలీలన గువియాగి దేవ విసుత్తాగ్ని
ప్రేమార్చుదేవ వృథా

20

మ॥ శితుడంబున్, మతి కోశనుం దనుచుం ని
స్తీ! మానవుండిన్న మా
ధతున్న, నిన్న, ననంతు, త్రైవిమల వి
ద్వార్య సాఖ్యన్న, సర్వయో
వ విచాట్ హరుషు, సర్వానామ సహితున్,
థావింపుం గాలేక శు
మృ వివాదంబుల సెన్నియేం జలుపు సీ
శా! కూర్చుదేవ ప్రభూ 21

మ॥ ఎదియే సగ్గది సంభవించు నడుం
తే వూనిట నో త్రిపాయా
పద థావనగచ యంచుం బల్గైరు నినున
ప్రబ్రార్థించి మారుండు కీ
డది తీఱ స్నిను విస్కరించు నకట!
యాశ్చర్యాత్మ మరీ బత్తి న
స్వద థానింతు రనారతంబను మురా
రీ! కూర్చుదేవ ప్రభూ! 22

మ॥ అజ థాలాషు సురేంద్రీ సన్నుత కృపా
వ్యాపార! ధీసార! శి
ప్ర జనోథార మనోవిషార! సురభిత్
గంభార! సర్వం సభా
సృజనాధార! కసచ్ఛరీర! కమలా
కూచ్ఛీర! సంసార సా
మజ హర్షితు కిశోర! పోవు మనకం
పన్ గూర్చుదేవ ప్రభూ 28

మ॥ థాగ్యముణ్ణక గడియింపన్ం బ్రహ్మిలసతీ
పాండిత్యమున్ బొండన్,
మోగ్యుల్ మెచ్చెడునట్లు, మానవునట్న
మోచింప సంపూర్ణార్థానై
చాగ్యం బెన్న భవంబులన్ గడిపినన్
ప్రాపించునే? త్వాలస
దాఖ్యాత్తిడ కృపా ప్రిం గాక సురసే
వ్యాట! కూర్చుదేవ వృభూ! 24

మ॥ శీలన్ బొండెడు వేళ హరజల రా
శిన్ దోసుచున్ సారె, నా
మోలన్ జేరఁగుఁ గప్పాతి మిశులన్
రోదించుచున చిట్టు నిన
వాలాయమ్ముగుఁ గాల్య నిస్తీ! మఱతున్
చార్మాల్మికన్ మాని శ్రీ
లోలు న్నిన్న జపించు తెన్నడొ! కృపా
శూ! కూర్చుదేవప్రభూ! 25

మ॥ కపి చేతన్ ఘుటియింపుఁ జేసితుంటు
త్వ త్యాగ్యర్థ సాఫల్యమున
విశ్రులన్ రామన్సుపాల కాఖ్య, ఘునతన్
సీతాధిపా! నాదు హృ
తపెసి కైవసమున్ బొనర్పుగడె
సీ కైంకర్యమున్ జేయఁగా
జపలత్వంబును వీడునట్లుగ, రమే
శా! కూర్చుదేవ వృభూ! 26

మ॥ ధర నైవ్యలి భజంచినన వృజిన సం
తానమ్ము కీణించునో,
యారిమహ్వరము భీతిమై దొలఁగునో
పోర్చిప్రించునో మాతు రా
జ్యో రమా లైష విశేష థాగ్లికళ వి
థ్రూనా త్రిచే నట్టి కీర్తి
హరి వా నిన్న భజింతు సంతతము దే
వా ! కూర్చుదేవ ప్రభూ !

27

మ॥ శిరమున్ బాధములన బహిర్భరముగా
జెల్పింబుమై నుంచి, చె
చ్చేర వానిన దతినూచి డాఁడెడు
థులి శేర్పు స్వరూపంబుదా
ల్చి రహిత్న లోకచయమ్ము త్వయన్నిపిాతకు
త్తీన గర్భి, నియండె వా
విరి లీనాబయి యుఱటిఁజెల్పె దాగి ను
ర్యోన్, గూర్చుదేవప్రభూ !

28

మ॥ అవనిశాంతయు, శ్రీ వఘూటియును నీ
స్వాధీన మం ణావ్యా
సవనమ్మున్ చానరించు దైత్య క్షడ భి
త్తుమ్మోజ నఁ వనే
క్షవణంద కరింబు నీ చరిత మిం
చా ! దాస హృదాయి ! సత్త
కవిథ్రూగి ప్రభమతోరు పేష ! యకళం
చా ! కూర్చుదేవ ప్రభూ !

29

మ॥ పటు జోరుండవు నీవటంచు ధరణిన్
బలార్మైలు నేజాటి యా
దట నీకున్ మఱి కస్యనియఁ గద స
త్వాన్మాధ ! జీర్ణంబు లో
నటుకుల్ వెటును నీకు గోరి యటుల
భ్రయంబ్రాన్ ! త్వయ్త సత్కృపా
పటలీ శీర్షి, యలరింప నన్ను దరై జే
ర్పున్, గూర్చుదేవ ప్రభూ !

30

చ॥ థ్రాయతిన గాంచఁగఁ గోర నిధ కంచిగా
నా శాంతు యొక్కింత మ
చ్చేతో ఏధిఁ గనంగా దతుల కీ
ర్తిన బాంద జ్ఞానాథ్యఁగా,
థాతంటైన సుపృతు మున్ గొనిన త్వ
ద్భుతాంధి పెనలంక నా
రితిన గ్రాలఁగఁజేయ నన్ను మొఱకున
శీర్షి కూర్చుదేవ ప్రభూ !

31

చ॥ ఈశా ! నారక మన్న నెట్టి వెఱ మ
ధృ ద్వితీయున్ జేరునో
యూసొపర్యో భోగ మండ మనుచో
నారీలినే కుండద
నీ సామిాప్యము నందగోరెదు, బుధా
సీకంబునున్ గొల్యోగా
నాశింతున్, గృహ నింపుమయ్య, గుణ భ
ాం ! సూర్యుదేవప్రభూ !

32

పొతుడైతరం, డచ్చాతుం డెలెరం డెనుచు నే
నెఱేవి మోధుయె నే
సతతంబునే గదు ద్వ్యాద్వ్యాబుద్ధిం, డలయైనే,
సర్వంబుం ద్వుమృగ్రటి యం
చతి విశ్వాసము లెప్పు కంంచెడనో! (ఒ)
హృనంజమున్ తొండెజ సం
సుతమై భాసిలు త్వ్యత కృపాకలనోజి
ష్టో! కూర్కుచేవప్రభూ!

86

మ॥ కొనాథు, భ్రమి. సంబరిషణును, భ
క్త శైష్మం బ్రహ్మదును,
హరిమఖ్యున్ హనుమున్ విభిషణు, సరున్
దస్యంగ హృద్వ్యాధి నే
కరుడున్ బానితివో గదయ్య మఱి, తల్
కామణ్యమున్ బాని త్వ్య
చ్చవర ఛాంభోరువా భక్తి నాకు నిడు మా
షో! కూర్కుచేవ ప్రభూ!

87

మ॥ శింభిన్ముఖ్య సపర్వ మాళి మణి రు
శ్శీ రాజు తాంఫ్మీ ద్వ్యయున్
శింజా నాథ విరించి సంసుత లసత్ కిర్త్యు
జ్యులున్ బద్ధుజా
తరణామీ నిల యానుకూల విపులో ద్వ్యస్మీల
వశున్లున్
దరిఘాయ న్నుతియంప నోని? నినువ
పో! కూర్కుచేవ ప్రభూ!

88

చ॥ గోటన్ బద్ధు భవాండ శాండములనే
గొంగోత్త బంతుల్ బలెన
మాటన్ జాలెదు నీకుం గవ్వపుములన్
మేమూన నేపాటి ? నీ
చాటన్ గుర్చెదు నంతెకాక, కరి మో
యున్ హాలుచున్ తాలనే
గీటంబున్ భరియంవలేనో ? నిజ శ
క్తిన గుర్కుచేవప్రభూ!

33

మ॥ వశగోప్తా, యుశోద అంటికి రినున్
బంధింపగొం జాలునే ?
యురు వాత్సల్యము లోడుగా, కెటు నమే
యున్నినున్న సర్వంతరున్
హారింగట్టున్ దల మాను దార్శిట ? భరిరా !
యూసాధ్య పుణ్యంబి తాం
జిరవర్ణంబు గదా జన్మాను ! పశ !
శీ! కూర్కుచేవప్రభూ !

34

చ॥ స్తీ దాస్యంబు నొసంగితో గుచుని
హృత్తీరేజమున్ దనుగా,
కాచే నుర్మీ భవాటి పోతముగఁ బ
త్యుజంబు గౌలంగ సీ
శాదివ్యాపగ కూటునంత ? కరుణా
వ్యాపార పారించ
థి స్తీ దాసార్థికి గుర్కు విప్పితములన్
శీ! శ్రీకృష్ణార్థచేవ ప్రభూ !

35

శా॥ ఏదే నాషత దాపరింప మదిసం
 తేఁ గుండెదన, థాఁతిచే,
 మొదం బండెద సోఖ్యముల్ పొఱయుచో
 మూర్ఖుండనై మేచి ద్వ్యం
 దోధోసీనుఁడుగాను గాన, వెలుపై
 నూహించెద న్నాపయి
 నీఁ దాఖ్యించు లేపకుంచు మిశ్రులన,
 తేఁ కూర్కుఁడేవ వృభూ !

39

మ॥ జలణాతాసన సన్నుతా ! పరిఠిత
 జ్ఞానాప్రి మర్మాయికిన్
 వలనొనే ? ఔఱుఁగంగ నీ మహిత త
 త్వీంబున్ జలంబార నొ
 దల కీఁండై తప మాచరించినను ద్వ్య
 త్యాగ్యరుణ్య సంప్రాప్తిగా,
 కలఘుండంత ? యునాది మధ్యలయ ! దే
 వా ! కూర్కుఁడేవ వృభూ !

40

మ॥ ప్రీరులన్ బోయెదు మానసం బకట ! యా
 థీలార్థులన్ లేమీఁ గూ
 రి తీన చ్యుక్క యుగంబుగాఁ కెడపువా
 రిక జూడ మా బోఁటున్
 గద ! రాజుత్ కరుణాధి ముఖ్య బిరుదాఁ
 కా ! యె టుచేమీఁంతువో
 ముదమున్ గూర్పక యెల్లవారికి స్వయం
 భూ ! కూర్కుఁడేవ వృభూ !

41

శా॥ భీదం బై, యెవిలంఘుఁడుయ్యెడు భూవో
 బీవ్ మానపు ఠడదట
 నీఁ దాఖ్యించు కల్పి దాఁటిచసంగ,
 నీఁ భూత్యుఁడై యొచుచున్
 మొదం బొపు సమారెనందనుఁడు తో
 మున్నితినెన చాఁటుచో
 లే దింతేనియు నబ్బరంబు, వపమూ
 లీ ! కూర్కుఁడేవ వృభూ !

42

శా॥ స్థా లంబై కనుపట్టు భూమి పొడమెన్
 దోయంబునన్, దజ్జలం
 జోలిన్ వహిఁ జనించే బొవకము వా
 య పోఁధ్వంబయ్య, సా
 తూలం బుద్ధున మయ్య నాకసమునన్
 దుర్యోదమ్ శ క్కిఁ ద
 స్థాలంబాదు, వెఱుఁగనొస నిను జ
 స్థా ! కూర్కుఁడేవ ప్రభూ !

43

శా॥ ఏనక బలుటన కరుమున్ మనము నం
 జంతే వితర్పిఁచుచున్
 మూనొ సీదు కృపా విశేషమున స
 నార్దుండు సర్వుంబుగన్
 దానే యుంట సతీఁగి పొందునట యా
 నందంబుఁ దద్దీతి నా
 శేనాఁ డబ్బునొ తెవ్వె, నిడయ ముర
 రి ! కూర్కుఁడేవ వృభూ !

44

మ॥ కరుణ బూని యొసంగు మవు ! బుధుకై
కర్యంఖునున్, సత్యవం
జీరతిన్, కావక పాదకంజయుగ భ
కైన్, శుధ వై రాగ్యమున్
బరచాంతార్థ వరాష్టుఖత్వము, సిరుల్
వాంఖింప నెబ్బంగి బం
ధుర సాఫ్యాప్తికిం బద్దునాభ ! శ్రీతబం
ధూ ! కూర్కుదేవప్రభూ !

45

మ॥ నిను గాపాలిక ముద్దు కై రఘుగ ని
స్నే మాయ్యఁగా సారమున్
ఘనై వంబు శివాఖ్యఁగా ధరణి గా
ఛాపత్య మార్యాతనూ
అనిగన్ వైష్వ వార్ధి శ్రీముడగు వి
ష్టండంచు, శ్రీ శక్తియం
చును తాకైయము సస్మాత్ దెలుపుచుం
డున్, గూర్కుదేవ వాభూ !

46

మ॥ కుడువన్ బోయెడు వేళ సేని, సెటనేఁ
గూర్కుఁఁఁఁఁఁ సేని, స
య్యైడ సే శార్యముఁ జేయుచుస్సును భవా
సీశాజ సంస్తుత్యమై
కగు రంజైలెడు సీదు నామము మనః
కంజాత మందెళ్ళ ని
ల్చెడు ప్రజ్ఞన దయసేయు నాకు శుభదా !
శ్రీ కూర్కుదేవ వాభూ !

47

మ॥ భువనాభిన స్మజియించు సట్టితటి నం
భోజాస నాభిఖ్యం మా
ధవ సంజ్ఞన్ బలిరష్టఁ జేము నెడులన్
దన్నాశమున్ జేయుఁ
ధవనామంబును బొల్లు వీరు, సృహరీ !
భావింప శక్యం బడె
ట్లు; నీచువ్రాతిమాన వృత్తములు, కు
ష్టా ! కూర్కుదేవవ్రాభూ !

48

మ॥ నిగమాంతంబులు నిన్నుఁ గూర్చి తెలుప
స్నేర్పేమియున్ దేమి నిం
బుగ నిన దెల్పుక ‘సేతినేతి’ యనుచో
మూర్ఖత్వమే రూపవై
జగతిన గుమ్మురు సేను నీసుమహితై
శ్వర్యంబు వర్షింపఁగా
చగు సుశ్మాము సెల్లు పాండెదను దే
వా ! కూర్కుదేవ వాభూ !

49

మ॥ ఒగి రూపాంతర మాను నట్టులుగుఁ జే
యున శాస్త్రశారుండు తాఁ
దగ సృష్టింపుఁ గలాఁడె ? యల్పిశుఁబదా
ర్ధంబేరీఁ దన్నాశమేన్
జగతిన జేయుగుఁ బాలుఁ డట్టులశులన్
సర్వంబు సృష్టించునీ
దగు సామర్థ్యము నశ్శనానె భగవా
చూ ! కూర్కుదేవవ్రాభూ !

50

శా॥ అష్టా ! మన్మండినంగ లేదు చుమి నే,
నన్న య్యి నీతో నస
ర్వైముల్ వల్లెం బరీకుం జేయు మిదెనా
యాస్య మృటం చప్పు, లో
నెమిమ్మన నర్య జగంబులన జనని థా)ం
తిన్ జెందఁ జూపించు; నిన్
సమ్మాదమున నెంతు భక్త సురభూ
చా ! కూర్కు దేవవ్రఘూ

శా॥ నా వూఢ్యంబున, నిన గృహజలధి, నా
మ్మాయాంత వేద్యున గుణ్ణ
ద్వామున, భక్త సురాఫనిజముఁ గటా!
దాక్షిణ్య పీంశాత్ముగా
నే మున్నంచి యథుంబుఁ బాందిలిని, మ
న్నింపంగదే యిందిరా
రామావలభ, యమ్మితకర నే
తొ ! కూర్కు దేవవ్రఘూ !

యూ॥ తలప స్తోమదురుచు బమ్ము, యిందిలాం
దన్ లచ్చి నీయాలు న
పులుకుం దొయ్యులి నీడు లోడలపుటన్
వాసి న్నినున్ గౌల్చు చ
త్తులకున్ జేకుఱుఁ గాదచే, మనికియున్
దోరంపుఁ గల్చుల్ తగ
స్నలువో విదైయు, మేటి వేలుపుల బు
న్నా ! కూర్కు దేవవ్రఘూ !

శా॥ ప్రీపా ! యంగిలివండ్ నిచ్చు వసితన,
శిష్టింపఁగా నంచిన
గోప్త దేశత రోటంగట్టు సుదతిన
మోదార్చిం దేలించియున
స్వాపంబందునైన నీకపక్కతిన
వాంఖించ కగ్గించునన
గాపడన కొరఁణో విదేముళొ లుభాం
గా ! కూర్కు దేవవ్రఘూ !

శా॥ కూర్కురుండ్ శక్తుముండు తోలి నిన్
గూలార్చు దుడ్చుప్రిమ్ము
జేరన్ వాని శరీర చ్రముల వేఁ
జెండాడి, భక్తాలి సం
సారావారణ చక్కమున వితిచి మో
తు ప్రాపిం గావించుటల్
ప్రాచుధిన థరణాటుచుండు సురనే
వ్యా ! కూర్కు దేవవ్రఘూ !

యు॥ ఇల, నేఁశేసితిఁ జేయుచుంటిఁ బనులె
న్నుఁ జేయు దేనంచు న
ర్ములి సంచే దురహంకృతిన ములఁగ భూ
భూతుల్చు భారమ్ముతో
నలయన జేసెను నన్ను నంస్తుతి, త్వద్
యాధిసములే నాదు చె
య్యిలు, నా నమ్మికఁగాద తద్వకము మూ
యున్ గుర్కు దేవవ్రఘూ !

శ॥ వట్టన్ జూచిన నింతహానక వట్ట
స్వాధావికం బాట మై
శుట్టున్, పరిలు, నాళమున్ గనుననన
మూర్ఖుండు దేహసితిన
గట్టా! విస్తృతి నొంది యవ్వన్ విశన
దానంచు భావించుచున్
జెట్టన్ బాండు, నెఱుంగ లేదు తనుదా!
శీర్షి కూర్కుదేవప్రభూ!

57

శ॥ అశ్వేతాధివుఁ డెట్టి థక్కి దతముల్
యజ్ఞంబులున్ శేసనో!
విశ్వేశున్ నినుగొంచి, యాలయము స్థా
పింపంగ సీ యూజ్ఞ నా
యశ్వారాయుఁడు నిన్నుఁ దస్పుచును మా
న్యారాఫనన్; గౌల్లుఁ ద
వ్యోశ్వ వ్యాప్తయోవిరాజలను థ
క్తిన్ కూర్కుదేవప్రభూ!

58

మ॥ మహిం తానందదతత్త్వి! మారశతక
మ్రీస్వార సాందర్భి! ఏం
త్రహిమాంశు వర్ణదితాపు! మిాలకముఖ
వర్ణస్థుత వేషా! ముము
తిమిహితా! ముంరపలాశి దండున బలా
స్తోత్రా! మృదువ్యాగ్రిచా!
యహింరాట తల్పా! ముసీంద్రీకల్పకా! యన
లాపా! కూర్కుదేవప్రభూ!

59

శ॥ రాణి! నాలుక జాతి సీతు తమిమై
పొత్తాఁజతిన్ “శీర్షి” యన
నార్మ రత్నము కెస్తుఁ బూన, ననుమం
గ పార్పితికై యాకై త
స్ని రే జద్వయ సయ్యాంత లెవరున్
వీష్మింపటండ న్నము
స్తూరముమైన్ జానరించు నిన్ దలతుఁ గు
ప్పా! కూర్కుదేవప్రభూ!

60

మ॥ తొలి, వేదరుబులుఁ మ్రీచివిలించి బలభిన్
దుర్గారుఁడై యేగి దాఁ
గింత నక్కంచరు స్థామకున్ దునిఖిం చ
క్రీ! మిాన రూపంబునో,
నల వేదాఖి విరించి కీయవై యజ్ఞం
దానండ ముందంగ శీర్షి
లలనా మానస పక్కమిత్రి! శ్రితిజ
లాపా! కూర్కుదేవప్రభూ!

61

మ॥ బలిమన దిష్టులుఁ బూర్కుదేవతులుమున్
శాస్త్రాధికిచ్చుంగఁబో
ధులినాఁధాక్కుతి లీలయుని తరిగ
టున ధాత్మి, ఘుట్టేని సా
కులకున్ బట్టవై దిట్టత యమ్ముతమున్
గుర్రిమైన జగన్నాహినీ
విలన ద్వేషముతో, నుపుంద్రి! కమ్మ
శీర్షి! కూర్కుదేవప్రభూ!

62

ఇ॥ అనాఁ దీ భుత్తి జటి చావణలె స్వి
రూషుండు వీడింపగా
దాసన గిస్కును బెంది యాత్ర ఖలునా
దైత్యాధమున్ గూర్చువే
నానా ప్రాణిలు హర్షమున్ మిత్రులయో
దన్ ఫూర్క కోలాక్కతి
స్నేష్కేత్తి నుతెంపబాల జడుడన
శ్రీ కూర్కు దేవప్రభూ ! 68

ఇ॥ నీరే జోడ్చుత్తి బీత్తుజ్ఞముగ వరా
నీకమ్ము ప్రాప్తింపగా
(గూర్చుండై బుధుఅన్ గలంచుచుగుమూ
రున్ భక్తు బ్రహ్మమనిన్
గారింపన్ జను నా హిరణ్యకశవుక్
గొంధుఁ చున్మాదవే
సాధ వోధి సృసింహ రూపమున . శ్రీ
శ్రీ ! కూర్కు దేవప్రభూ ! 69

ఇ॥ ఉల్లంబందు శహంకరించి బోధ
నోడించి దిశ్యాలుకన
ముల్లుకంబులు గెల్పి, వామనుడువై
భూదాఢమున్ గోరి యా
మేల్లన్ ముజ్గముర్ వదత్తియముచే
సేపారి చేశాన్న ని
సల్లిలూక్కతి, సాత్మ్రుసంతు, హతద్రు
మా ! కూర్కు కేవప్రభూ ! 70

ఇ॥ గొంధమ్మున సేతుఁ జూతు ఖలుల్
కౌళాసులన్ కుర్మంచితో !
దోర్యుర్యమ్మున చానుడగ్గి గ నుర
స్తోమమ్ము సందింపగా
సుర్యున సజ్జనటోటి మాచ్చుఁ శ్రితబం
ధూ ! నిమ్మఁ గైవల్యాధుక్
సర్వేశున్ శుభ దాయకుం గౌతుమ్యున్
జన గూర్కు దేవప్రభూ ! 66

మ॥ ఘనుండై చంక్తి రథ వృథాత్ మునకున్
గౌపల్యాధున్ గల్లి పా
వన రామాఖ్యాను దేజరిలి రమయో
వై దేహఁ బెండ్లడి, సి
కొను లీలన్ నుజనావనంబుఁ జలుపన్
గూర్కాత్ములొ రావణ
ది నరాద ప్రికరమ్ము గూల్చితిని వృ
ధ్యున గూర్కు దేవప్రభూ ! 67

ఇ॥ నిత్య నిత్య వివేక హీనత బుధా
నీకమ్ము వీడించు నా
దైత్య కౌర్మరులైన కంసములి వీ
తథ్యాతులన్ గూల్చి సో
హిత్యమ్మున్ ధరఁ గూర్చువే శ్రితులున్
గుషండై నీరితై
శ్రుత్యుద్యేల అసత్ స్వదూషుడు జ
ష్టూ ! కూర్కు దేవప్రభూ ! 68

శ॥ యజ్ఞంబుల్ వానరించు వ్యాజమును గూ
కాత్ముల్ సరుల్ మున్ను వే
దాజ్ఞల్ మిాటి దయావిహినతుం బశు
ప్రాణంబులన్ దీయిఖోన్
విజ్ఞానంబును గూర్చితో నరులకున్
హింసార్థి వారించి - స
రవ్యజ్ఞత్వ స్థితి బుద్ధమూర్తి వయ, దే
శా ! కూర్కుదేవవ్రభూ !

69

శ॥ స్వామి ! ధర్మము నొవ్యై జేసి కలియే
పారన్, గృహమూర్తివై
భూమిన ధర్మము బోవగన్, ఏలియగం
అన దోయగాం గల్చివై
భీమం బాచువ సక్ష్వవాహనుడవై
పెర్మిన గతిన గూల్చున్ నీ
సామర్థ్యంబు నుతింపుగా డలమే ? శీ
శా ! కూర్కుదేవవ్రభూ !

70

మ॥ ఎదియేఁ గానుక భక్తి నీకు నిడ లో
సంతున్ సమస్తంబు నీ
యదియై యండగా సన్నగూడి మఱి నా
డై యున్న దింకెద్ది ? నా
యెద నిన్నున జపియింతు గాళ సతమున్
శీశా ! కృపాసార భా
స్వదసంత వ్రాథాజి తాళీత కవీ
శా ! కూర్కుదేవవ్రభూ !

71

మ॥ శిలసేఁ గాను, సరంగుఁ గాను, గపినై
జీవింప, బుక్కంబునై
యిల జన్మింప. నిచాట కాతిఁ బొడమత
ఖృధీన జనిన చాండితిన
మెలఁగన్ దీన నరాధమండనయి స్వీ
మా ! త్వత్కుపాలేశ మి
మ్ముల నేఁ బుఁడుగ నెట్లులబుఁ సతతం
బున్, గూర్కుదేవవ్రభూ !

72

శ॥ వాగీశుం డెఱుఁగంగాలేక మును నీ
ప్రభావిధిన, డాచుఁగా
గో గోపాల తతిన, ధరింస వాళ్లా, త
గో గోప రూపంబులన్
పేగ నీవ, యజం డెఱుఁగఁడు గదా!
నీ శక్తి నింతేఁ, ధా
శీ గోళంబులఁ శేయఁగాక, స్వపరీ!
శ్రీకూర్కుదేవ వ్రభూ

73

మ॥ ఎది సత్యంబౌ, విశుద్ధ మేదౌ, జగతీ
ప్రాతుక్రీమం బేదౌ, యై
య్యది జ్ఞానంబు, నేది తు నిలయమౌ
నానంద కందంబౌ, య
య్యది నీవే యని యార్యులాడదరు, ధా
వాతీతుండౌ నిన్ను నా
మది నేతీరున నిల్పిశొందు మహితా
శా కూర్కుదేవ వ్రభూ

74

శా॥ శ్రీకల్యాణ సుణా! యహాల్య గురు సో
శీల్యన్ శిలా కార సే
పోకారుణ్యము తోడఁ బోచితఁడు పా
చూంభోజ ధూఁలివం
థాకెన శావవిముక్తఁ జేసెనోగిఁ బూ
ర్యా కారమున్ బాందనా
నీకమ్మాఁధిక శక్తి నొన తడవన
శ్రీ కూర్చుదేవ వృథా

75

మ॥ జగమే నిత్య మటన్న భాగింతియు, మన
శ్శ్వంచల్యమున్, గోధమున
దగ నిన్ గొల్యని కారణమున్నఁ గదా!
దాపించు మర్యాళి నో
జగదీశా! నినుఁ గొల్య నాతఁడు మహా
సోభ్యంబుధిన్ దేలఁడే!
అగరాధ్వరా! పద్మాధివాస! అవభం
గా కూర్చుదేవ ప్రభా

76

మ॥ మతిహీనుం డఱున్, గురూపి యయిన్,
మాయావి యేయైన, రు
గృత దుఃఖంచుచునున్నఁ గాని, యనుకం
పన్ మాత లాలించు నా
దృతిఁ, బుత్తున్నిన్ విడుచఁబోదుకద! త
దీర్ఘిక వెలార్పున్ జగ
తృతీ! నన్నున్ మొజకున్ తమింపు మను ర
క్తిన్, గూర్చుదేవ వృథా

77

శా॥ భోగిన యోగిఁగు, దూషి భోగిఁగును మూ
ర్పున్ జేయు సామర్యద్య ముం
తే గొంపుస్తి సికుఁ గ్రాంలఁ బుమదా
బ్రిన గొండజిన్ దేలుచున్
వాగుదేవు విధిన్న దుఃఖముల ముం
వన జెల్లునే ఓందుభిన్,
రాగం బాపుఁగుఁ బ్రాంతు మెల్లరి నుపేం
గా! కూర్చుదేవ వృథా

78

మ॥ ప్రశ్నతేష్ఠాఁ విభూషణరిబు, బుధ సం
స్తుత్యంబు, భీంగైక సం
సృతి వారాన్నిధి నోళ, ముక్తివనితా
స్తేషోల్ సత్కారి, సం
శీత కల్పద్రుమ పుష్ప గుచ్ఛమయి వా
సితచేట్టు శ్వర్త పాదమున్
మతి నూహింతు ననూనభక్తిఁ బరమా
గా! కూర్చుదేవ వృథా

79

శా॥ జ్ఞానంబుచును గొందతున్, మతియు నీ
శా! బుధి నూహింపుఁగన్
మానో భక్తి యటంచుఁ గొందతు నినున్
మావల్లభుంబొంద సం
తేన్నిన మార్గమ నాఁగుఁ బల్కుద రఫుఁ!
నేర్వున్ వదర్ధంబుతే
నీనామ స్తురణంబ యే నెఱుఁగుదున్
శ్రీ కూర్చుదేవ ప్రభా

80

ఛ॥ ఈవే విష్ణురు, శంఖ వీశు, హరి యా
వే బ్రహ్మవున్, శక్తియున్
దేవా! యావె గణాధినాధుడు వహా!
దేవేందుర్మిందున్, నూర్మిందున్
రేవైణున్ దలమంగ సీవ, ఘుందియే
సీ కంటె నస్యంబు, గా
దైవైకుంరనివాస! దాసజనబం
దూ! కూర్మదేవ ప్రభూ

81

మ॥ మునిహృత్ పద్మవిథావసున, అలరిష్టన
పుల్లాబ్జేత్రున్, గృపా
వనధిన్, భక్తచర్చోర శీతకిరణున్,
వైకుంఠామున్, శింగా
వవదున్, గమలావిభున్, సురథున్
వప్తన్, యజోదాసుతుక
నిను ధ్యానించు ననంత మొద మెనయన్,
తై! కూర్మదేవ ప్రభూ

82

మ॥ అలవేదాలి, పురాణముల్, మతియుఁ గా
వ్యమ్యుల్ రహా న్నిదు ని
స్తుల మాహాత్మ్యము నుగడింపంగ వలం
తుల గావటన్నున్, నిసున్
దలియన్ జేసెడి దేమియింక వెలయున్?
సీ సత్కారా లబ్ పే
ళల సద్భుతీయ కాక, శిష్ట సుర భూ
బా! కూర్మదేవ ప్రభూ

83

మ॥ జగత్కన్ గావంగఁ గుంభకారుండు ధను
శన మట్టతో శాండముల్
తగఁ గావింపంగ సేర్చు; నాటగ జగ
ద్యాండమ్ముల స్నేహము
స గతిన నిర్మితి, చేయుతో మెలవునిస్,
మన్మున్, గులాలుండు మూ
మగ నీవే యశు దచ్చురంబు కదె వి
ష్టా! కూర్మదేవ ప్రభూ

84

మ॥ ధరణిన తీవు లనేక మార్గముల నిన్
ధ్యానింత్రు, పొందన, శుభం
కరు నిన్నున్, మతి యా వధిశుడులు, త్వత్
కెంకర్యమున జేయు కిం
కరుండన సే, నను వద్దతిన గొలువ యు
కుంబా, గజే ముందు, చా
శరథీ! వాయుకుమార పూజత వద
బా! కూర్మజేవ ప్రభూ

85

మ॥ ఒనరన సారెటు శాంపినన విమల పీ
యూమంబు సంతుష్టిం గూ
రుని మాడిస్తేన్ భవదీయ నామమును భ
వంబందు సద్భుతీకో
ననిశంబున సురియంబు చుందురోగ భ
కొగేసరుల్, తద్విధం
శెసు న్నాచను గూర్చు మయ్యే! సుగుణ
శీ! కూర్మదేవ ప్రభూ

86

మ॥ ఇవ శాష్టంటులఁ గేరు స్తోత్రములతో,
దంతీంద్ర వూ స్తోత్రములన
జవకన్ జేయగఁ పాలు బు వునులతో
స్తోత్రములను రాకుటు తే
కువ నొస్తోరు నురంబులతో, విషల సి
గ్రున్ త్రోండుగఁ జేయేవ
న్నవ వద్యంబులతోడు గన్వడవే, ని
త్రో! కూర్చుదేవ ప్రభు 87

మ॥ అలనాఁ డిద్రిక గోవ శాలకుండవై
పుండు గోవ దృష్టిన్ బించి గో
పులు, గోవాలు, గోవికల్ వీషదమున్
శాంధంగ వంశంబు న
యైలి ప్రోయంచుచు, గాన సీఫులుల స
మైన్ గూర్చు నిష్టున మహా
జ్యోల వృత్తున్ శ్రీతర్షుకుంటలఁణుగు
స్తో! కూర్చుదేవ ప్రభు 88

మ॥ కదులన్ గోరను, వాజశాజ నడుగన
గాంషుంచి సాఖ్యమ్ము సే
సిరులన్ వేడ, థటాఁ నొలుఁ గృపమ్ము,
కెల్లాఁపు నాకీవ డ్వ
చ్చరణాంభుంజ యిగ స్తోజ్యోలమతిన
సత్కార్త నిన్ గొల్లుగఁ
సరసీజాయత కొరులుఁచెనఁ రము
త్రో! కూర్చుదేవ ప్రభు 89

మ॥ ఆశయంబున్ మధుమార్చనా! శూరి ముచురు
దా! దేవకీసండనా!
పసభాయ్! ఏశుడద్వీనా! యముచు నిన్
భక్తుర్మార్చనిన్ తిన్ తిరు సు
జ్యోనులన్ ముక్కెండుఁ దత్తుఛాంబుజ రత్న
చాంధున్ మాస్కుర్మార్చున్
దనియంపట్టన నుండిర్చింపట్ట, ననం
త్రో! కూర్చుదేవ ప్రభు 90

శా॥ తొలాంకాంనుభు! పంకజ్ఞాతు! వరథా!
చామోదరా! శ్రీధరా!
కాళిందివర! సండనందన! పారీ!
కంజాపు పంచాంబుకా!
సీలాపాలక్కు గానలోల! శుభునా!
సీరేజనాభా! సనున
బాలింపన్న దమక్కింపు ముయ్యు! శుభుకం
పన్, గుర్చుదేవ ప్రభు 91

శా॥ ఇందీనాయక! లోకపాలక! దయా
శ్రీ భక్తుర్మార్చనా!
సంధానందకర్మా! సన్మందవినుతా!
నారాయణా! శవిచ్చా
సందా! మండరపాగధారి! యమఫు!
న్నాంద్రాలాపు! నిమున
షండం బుమున నిన్నిశాంధు సతమున్
శ్రీ కూర్చుదేవ ప్రభు 92

మ॥ భవ భూమిాజ కురార! సజన లిఖ
 వాకాంబుదా! హొని హో
 దృతన న్యస్త విషుత్తు భ్వయుచేరి
 పా సాంద్రిపాపాటనీ
 దపహప్పు! యివిషేక మేఘువసా!
 వై శైఫ పంచాననా!
 వ్రవమున్ జేయుటకొ స నిన్ను తుష్ణికే
 ద్వా! కూర్కుదేవ వృథూ 93

మ॥ సతు ఔ జన్మ ముసంద నిన్ను, హరి, శ్రీ
 సాధు న్నుతింపన వలె,
 స్నేరనీతో బలుళంగఁ బూసఁగవలె,
 న్నీకే మహాపూజల
 స్నేరపన గావలె, లీల, సి వలన సం
 పేశఁయఁ బొండంగ సి
 కెరఁగన గావలె సల్ప్రాదులను, దం
 ట్రీ! కూర్కుదేవ ప్రథూ 94

శ॥ ఆసల్ ఏములు, కల్పిలేములు సుముల్,
 ప్రాపించుచునే ఛాఱు
 వో సాఖ్యమ్ములు దుఃఖము ల్ మాకరముల్,
 వ్యురంబి యాన్నన ని
 సీ! సంసార పయోధి, త్రితేరిణిన
 శౌలా కృపామూర్తిపే
 యాసాదింపుగ జేయుఁపే, శ్రీతిశర
 ద్వా! కూర్కుదేవ వృథూ 95

మ॥ అమలాకాంతు, సవంతు, గాంత ధవళ
 ప్రాంచర్యుష ప్రస్తిజత్
 బి మర్మా శావర ధంతు, గాంతి జత శ
 స్వంతున్, మహాదంతు, స
 తు మనోధ్వాన వసంతు, భూరికరుణ
 సుస్వాంతు, శ్రీమంతు, నిన
 బ్రీమంం బాపుగ సంతు, మారహర ము
 తా! కూర్కుదేవ వృథూ 96

మ॥ అమరాధ్వ్యు విరించి శంభునుక పూ
 దాంభోజ! ప్రశ్నద ము
 ఖ్య మహాభుక్ సుచావసీజ! యతిరా
 జ్యుభోధి సంపూర్ణ రా
 జ! మహీస స్విన రసాతలాది భువన
 స్వగ్రాజ! గోక్ మనో
 జ! మహైశ్వర్య కశారమా జత విడ్
 జా! కూర్కుదేవ వృథూ 97

శ॥ శ్రీలోలున్, గరుడాలవాలు వృజనా
 రికాలు, న కంచ రా
 భీలున్, గీర్తి త చారుశీలు, మృగ నా
 భీచిత్రధాలున్, దిశా
 పాల స్తుత్య సమన్త భారవహం వుం
 ఇచ్ఛ కిశాలు న్నినున్
 హేలన్ గొల్పుడు గ్రాలు కి సరమున్
 శ్రీ! కూర్కుదేవ ప్రథూ 98

శ॥ దత్తున్, సర్వసుపర్వ రత్ను, లన
ద్వాకీణ్యగంగున్, సర్వ
బాష్పున్, గూర్ నిశాజ ర్మూట్ మహావే
దండ్రోగ్ వార్యితుం చౌ
లాత్ ప్రస్తుత చారు కీర్తి, వరదున్, మాహ
సవత్తున్, సుధీ
వయు, ర్మున్ను, భజంత్ మోషున్, తే
వన్ గూర్కుదేవ ప్రభు 99

శ॥ ఓదెత్తోంతక! యో కృపాజలనిధి!
యో భక్తకల్పమ్మ!
యో దీసావన! యోఘణ్యంద్రోజున్నా!
యోశోర! యోనీరభా
ఇం! ఈ స్వర్మున సన్న డించిన దుర
జ్ఞానమ్ము మూలమ్ము శం
వేదం జేయుము వేడుచుంటి సితకీ
రీ! కూర్కుదేవ ప్రభు 100

శ॥ మన్నిటన్ మునుగంగ వేడ చిరులన్
మోయంగ సేం గోరః నో
యన్నా! భూమి భరింపజెప్పః మఱి మే
వ్యాంపైన రూచంబుఁ దా
ఎ స్నిన్నున్ బనుపంగిబ్బో, సరుల, వే
డన్ గోర, లభీధభవా!
సన్నున్ బ్రేముడిఁ జూడు మంటిఁ గడ క్రు
ష్టో! కూర్కుదేవ ప్రభు 1

శ॥ సన్నున్ బంపను మూఢులో సథిపులన్
బిజంప, సేగోర సీ
యన్నున్ దమ్ముడు తోడుకాఁగ వన్నీ
మాహానమున్ జేయఁగో,
వెన్నులే దొంగిలి తెమ్మునన్, ఉడత్తుము
భిష్మార్గాఁ, గత్తిఁగాఁ
బన్నింప స్నిను, జాలు సన్నుఁ గృపటఁ
వన్, గూర్కుదేవ ప్రభు 102

శ॥ నాకాధికమునీంద్ర వందిత పదా!
నాగాపటీ వంశధా
రా కుఱలంకమ వల్ల భాంతరిత కూ
ర్ముక్కేత్రీ శారీంత సీశి
స్నికున్ దగ్గఱపాఁడుఁ జూడు క్రుణున్
శ్రీకాకుళంబే జని
హ్మోకం బాటను సాకు, నీరజ దలా
కూ! కూర్కుదేవ ప్రభు! 103

శ॥ వర చారుణ్యసీధి! నధికశత నం
పరచ్చు! భవ్యత్రితా
మరకొ చ్యాచరణా! రణారిజన న
మ్యాగ్భంగ! భంగవ్రిజే
తర సాభ్యాధ్యి పదా! వదాక్షోరపునా
భత్తోర! త్రాంత వ్యధా
దురిత సాఖ్యరకథా! కథాకలితెబం
భూ! కూర్కుదేవ ప్రభు 104

మ! అవి తొపూర్క మూన! నూసచయకాం
డాకార! కారవీదే
శ వచిత్తోద్భవ వృత్త! వృత్తవరశ
శ్వేదేహ! దేహ వ్యప్త
హం విధా నాంబితీకీర్తి! కీర్తిత కృపా
వాగ్యపార! పారంగ తా
హావ వైదగ్ధు విశేషా శేష ఘణిత
లాప కూర్కుడేవిభూ.

105

మ! ఈ నా కావ్య తనూజ మూర్క లెపటీల
నీందీ. ప్రజన్మత్యయై
పూసన జాలదు కీర్తి, బేల యనుచున్
బోనాడ కీకస్య సం
శే. సమ్మిన గృప సేల నీటుజను, థ
క్రిన్నిన్నులో సంచుటన్
దీసన్ దేలద్ మాదచార్ణిం బఱుచక
శ్రీ కూర్కుడేవ ప్రభూ.

106

మ! వనమాలీ! యమలాప్ర రాస్యయుండనం
త్వదాస దాసుండ, మా
నిని మాణవిక్యమ మాణిక్షిన్, పరదరా
డ్రెస్టోత్సుక్కన బుత్తీకుం
డ, సిలన్ భాస్కరరాయ నామకుండ, గీ
ల్లాలిత్య విదభుత్తుండన
చిసతుల్ క్రూనుసుయ్యా! నిర్వ్యుల కృపా
భీ! కూర్కుడేవ ప్రభూ.

107

మ! ఆదినాకిమ్ముదియున్ భుజంతు నిడు మ
య్యౌ! యంచు రోదించు నె
య్యుది కన్వటిన! బుత్తుకుండు కడుబూ
ల్యంబుదు, నెనన్ గృపా
సుదచేతంబున్ దళ్లియిచ్చు నెత్తుయున్
బధ్యంబె; తప్రీతి నా
కెది కల్యాణదమో యెఱుంగు నొగ్గిన్,
నే, కూర్కుడేవ వ్రథూ.

108

:- ప ల శ్లృ తి :-

మ! (శుశ్రీ పేయంబును, బుణ్యదంబు, నలఘు
క్రోక ప్రదంబాట నీ
శతక శేషపుము థక్కి తోడు జనువన్,
సంపూర్ణ మాలింపుగన్
సతమాన్ మానవ బృంద మొందును మహా
సౌఖ్యంబులం ద్వ్యత్కుపా
యత్ శీతేష్టం నాధనంబున మహా
త్కు! కూర్కుడేవ వ్రథూ.

109

పీమ్ శత్ సత్
నం పూర్ణము

శ్రీ గాయత్రీ ప్రవేష - శ్రీకృతశం.